

HOOGHUIS

BACK TO THE FUTURE

Als je iets over de wereld waarin je leeft wilt zeggen, moet je buiten die wereld treden om van buiten naar binnen te kunnen kijken. Om conclusies te kunnen trekken moet je jezelf als een buitenstaander opstellen. Niet alleen met betrekking tot je eigen werk als kunstenaar is enige distantie een vereiste, maar ook als tentoonstellingsmaker moet je op hoger plan de dingen kunnen overzien.

Op de tweede verdieping van het Centrum Beeldende Kunst Arnhem, projectruimte de Gele Ridder, willen wij het Hooghuis van weleer onder behandeling stellen.

Op 15 december 1985 werd dit Hooghuis in Arnhem opgericht, een expositieruimte van verse kunst geleid door jonge kunstenaars. In de 19 jaar van het bestaan van Hooghuis werden verschillende ruimtes ingenomen en groepjes tentoonstellingsmakers volgden elkaar op.

Deze geschiedenis van diversificatie is keurig en kleurig vastgesteld en opgeborgen in een archief van 4 meter breed.

Nu willen we Hooghuis uit de kast halen om er een nieuw licht op te laten schijnen. Inzicht en visie bereik je door te reflecteren op wat er zich heeft afgespeeld.

"Ek herhaal jou", schrijft de Zuid-Afrikaanse dichteres Ingrid Jonker in 1959.

**terwijl ek jou herhaal
met my borste
wat die holtes van jou hande namaak**
terwijl ik jou herhaal
met mijn borsten
die de holtes van jou handen imiteren

Henk van Woerden schrijft in het jaar 2000 een nawoord over dit gedicht:

"Het is als met de mal en de gietvorm. Wie wordt hier in wie gegoten, wie door wie vermenigvuldigd of afgebeeld?"

Wat zien oud-exposanten als ze aan Hooghuis terugdenken?

Wat heeft Hooghuis voor hen betekend?

We willen via een oproep oud-exposanten van Hooghuis uitnodigen mee te doen

aan een klein sociologisch onderzoek. Tineke Reijnders, promovenda in kunstenaarsinitiatieven, wil ons adviseren bij het stellen en formuleren van de doelen bij dit vragentraject.

Nieuwsgierig zijn we naar de huidige positie van die kunstenaars. Welke nieuwe wegen zijn ingeslagen? Hoe heeft Hooghuis invloed gehad? Waar leven ze van? Honderden reacties kunnen we krijgen om ter plekke te verwerken. We willen die reacties ter inzage laten zijn en een zenuwcentrum van de Gele Ridder maken, een knooppunt tussen het verleden van Hooghuis en actuele kunstzaken van nu.

We vragen ook om beelden. Daarvoor zetten we stellingkasten klaar. Iedere oud-Hooghuizer krijgt een paar vierkante decimeter stellingkastplank om in te richten. Die beperkte ruimte is jouw huidige Hooghuis, stellen we voor. Richt het in, met een maquette, kijkdoos, schets, of je visitekaartje...Laat je hier en nu zien op deze mini-Hooghuis plek.

Deze stellingkasten blijven de hele periode december 2008 tot en met juni 2009 staan, voortdurend toegankelijk om in te richten, zodat er een stroom nieuw werk gezien kan worden.

Memoires van een vergeetal, 1986
René Daniels

Het derde dieplood van ons plan is kunst tentoonstellen die op ateliers is gemaakt. Tot op de dag van vandaag zijn er kunstenaars die stug doorwerken in hun atelier, wars van de trend om het over van alles te hebben, behalve hun product.

Een typisch Hooghuisverschijnsel is de liefdevolle aandacht voor schilderkunst geweest. Schilders die de grens tussen maken en tonen streng bewaken, willen we laten exposeren. Oude en jonge talenten naast elkaar, verschillende schildermanieren samenbrengen in een expositie. Wat deze schilders gemeenschappelijk hebben is hun inzet om de blik te vertragen, ons af te leiden van het dagelijks bombardement van de visuele prikkels, en traagheid als een schat te waarderen.

Daarna gaan we voort met tentoonstellingen die behalve schilderwerk ook andere disciplines en materialen behelzen. Voor de volgende vier tentoonstellingen laten we ons wat betreft de keuze voor werk inspireren

door de Documenta Kassel 2007 en de huidige biënnale- tentoonstelling in het Whitney Museum, New York. Dat wil zeggen dat we werk willen tonen van kunstenaars die op een persoonlijke manier de wereld benaderen, in plaats van grote maatschappelijke thema's te omarmen en daarbij werk uit te zoeken. We zoeken exposanten die op de tast hun werk maken, en hun onzekerheid durven tonen.

Het is verhelderend om daar met allerlei kunstliefhebbers over te spreken. Makers en beschouwers nodigen we één voor één uit voor een gesprek. Als in een flipperboekje kunnen hun statements opgenomen worden, om lijn te brengen in uitspraken. We willen een uitgave verzorgen, tekst en beeld, in samenwerking met een grafisch vormgever.

Voor de film " I'm not there " was het nodig om Bob Dylan door 6 verschillende acteurs te laten spelen. Niet om verschillen in leeftijd te laten zien, maar verschillende kanten van een persoonlijkheid.

Hooghuis is ook in staat om in verschillende gestalten op te lichten. Want Hooghuis is nog lang niet af.

- NRCHandelsblad vrijdag 18 april, Tracy Metz, *Goed falen brengt succes*
- Catalogue documenta 12
- Gedichten Ingrid Jonker, vertaling Gerrit Komrij, nawoord Henk van Woerden, Podium, ISBN 90 5759 083 2

BACK TO THE FUTURE is een idee van twee oud Hooghuizers:

Brieke Drost (1985-1991 oprichter/organisator Hooghuis)

Marijke Mink (1990- 1993 organisator Hooghuis)

Wij zijn beeldend kunstenaar en hebben gestudeerd aan de Academie voor Beeldende Kunsten in Arnhem.